

Vredesweekactiviteiten in 's-Hertogenbosch 19, 21 en 23 sept.2018

Vredestapijt en Podiumprogramma op VMBO-school woensdag 19 sept.

Tussen 11.00 en 16.00u waren we actief met twee docenten van het KWIC. Op het voormalige Exercitieterrein (!) van deze in een kazerne gebouwde school werd samen met leerlingen van de Internationale Schakel klas onder leiding van Marianne van Heeswijk een vredestapijt gelegd: het Vredesteken met daarin en omheen de wereldkaart. Sommigen legden veelkleurig hun eigen land neer. Van 13.15 – 14.15 was er een centraal programma onder leiding van Docent Henk van Langenhuijsen met interviews onder meer met vertegenwoordigers van Hotel Courage uit het AZC Amersfoort en leerlingen van het KWIC. Een volle zaal leefde mee met de verhalen en applaudiseerde voor de moed en de kracht van jongeren die ondanks tegenslag hun toekomst inkleurden met ambitie en liefde. Een harde wind had buiten inmiddels het tapijt van doppen en deksels alle kanten uitgewaaid. Het opruimen kon beginnen. Een geslaagde dag, die om een vervolg vraagt.

Filmavond vrijdag 21 sept.

Werd de film **WADJDA -2013** vertoond in een buurtbioscoop in Rosmalen. Hier werd ook een korte inleiding over de Vredesweek gehouden, werd de film toegelicht en de reden waarom voor deze film was gekozen. Na afloop en tijdens de pauze was er ruimte voor gesprek. Er waren 40 mensen op die avond aanwezig. De film gaat over Wadjda, een vrolijk tienjarig meisje. Hoewel meisjes in Saoedi-Arabië niet mogen fietsen, heeft ze haar zinnen gezet op een mooie, nieuwe fiets. Jongens mogen fietsen waarom zij niet? Het is de eerste lange speelfilm die volledig werd opgenomen in Saoedi-Arabië. En heel bijzonder dat een vrouw de regisseur/scenarist was. Een aandoenlijk, bedrieglijk luchtig drama vol subtiele maatschappijkritiek.

Vredeswandeling op 23 september

Wandelen via Verleden, in Vrede naar Heden (Past-Peace-Present).

Deze wandeling werd ter afsluiting van de vredesweek georganiseerd door de Ambassade voor Vrede van Den Bosch door mensen met verschillende culturen en achtergronden. Deze Vredesambassade is onderdeel van het Platform voor Religie en Levensbeschouwing.

Tijdens deze wandeling werden verleden en heden met elkaar in verband gebracht door mensen, culturen en verhalen met elkaar te verbinden. Zo werd naar de verhalen geluisterd om het verleden niet te vergeten en om gedenken een plek te geven.

Er was ontmoeting en stilte tijdens de wandeling langs monumenten en tuinen. En hoop werd gedeeld voor de toekomst. Dit alles begeleid door muziek en zang aan het begin en aan het einde van de wandeling. Dit gebeurde in de stromende regen, want de weergoden waren ditmaal vooral de boeren goed gezind. Onderweg deelden we bloemen, wensen en gebeden.

De start was bij de Wilhelminabrug bij het gedenkteken voor Piet Kessens. Daar vertelde Peter van Helden het verhaal van deze held die vlak voor de bevrijding werd neergeschoten toen hij een gewonde wilde helpen.

Vervolgens werd er naar de Franciscanen gelopen waar onder andere een vluchteling zijn verhaal zou doen. Toen deze door een communicatiestoornis er niet was, werd dit soepel opgelost. Peter vertelde dat veel vluchtelingen keihard moeten werken, en dit ook graag doen: taal leren, aanpassen aan de samenleving etc. Hamit Yagli uit Waalwijk deed vervolgens zijn verhaal. José Mandemakers sprak een gebed voor eenheid uit van de Bahaí. En tenslotte was er een meditatief moment met als thema compassie voor de ander.

De wandeling werd voortgezet naar het Anne Frankplein, om stil te staan bij de struikelstenen en de woorden van Anne zelf. De struikelstenen worden voor het adres gelegd waar Joden tijdens de oorlog in Den Bosch woonden voordat ze onderdoken of gedeporteerd werden naar een vernietigingskamp. Het verhaal hierover werd verteld door Ton de Klein. We schuilden daarvoor in het design museum dat naast de voormalige synagoge ligt. Hier vertelde Jo Kutchinsky over het Forgiveness Project. Voor dit project worden verhalen verzameld van mensen uit allerlei landen die het ergste meegemaakt hebben zoals oorlog, trauma, misbruik en moord. Mensen vertellen hun verhalen, worstelingen en pogingen om vergeving te begrijpen en soms te integreren in hun leven ter heling van zichzelf. Vragen die hierbij naar voren komen zijn: Wat gebeurt er als wij mensen die ons onrecht of kwaad hebben gedaan in het gezicht kijken en daarmee in gesprek gaan? Wat gebeurt er als we deze mensen kunnen vergeven. Kan er zo meer vrede ontstaan in plaats van een eindeloze cirkel van onrecht, misdaad en wraak die door gaat.

Vervolgens werd er naar de Tuin van Vrede en Vrijheid gelopen. Daar vertelde Jacqueline Goossen haar verhaal over haar verblijf als Mimakkusclown in een vluchtelingen kamp op Lesbos met als doel het leven van de mensen daar even te verlichten. Het waren vooral de kinderen die haar daar op weg hielpen. Met ons heeft ze een oefening gedaan om elkaar op een andere manier beter te leren kennen

Tenslotte kwamen we aan bij de zusters van Jozef en Maria in de Choorstraat. In hun schitterende kapel sloten we deze wandeling af. De voorzitter van het Platform voor Religie en Levensbeschouwing, Piet Ronnes, hield een afsluitend woord. Klezmer muziek luisterde het geheel op en begeleidde ons naar de ruimte waar we koffie/thee met een koek kregen en verschillende zusters konden ontmoeten. Zusters die veel te vertellen hadden over hun bewogen leven.

Het was een heel mooie ervaring met elkaar te wandelen. Iemand gaf aan dat de wandeling bij hem het gevoel terug bracht van de tweede massale demonstratie tegen de kruisraketten.